

UZASADNIENIE

Pozwem złożonym w dniu 05 kwietnia 2018 roku (data prezentaty), powód A. W. (1), reprezentowany przez profesjonalnego pełnomocnika wniósł o ustanowienie z dniem wniesienia powództwa rozdzielności majątkowej małżeńskiej z pozwaną A. W. (2) wynikającej z małżeństwa zawartego w dniu 14 czerwca 2008 roku w S., nr aktu małżeństwa 1464011/00/AM/ (...) oraz zasądzenie od pozwanej na rzecz powoda kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych (k. 4-6).

W odpowiedzi na pozew z dnia 04 października 2018 roku (data prezentaty) pozwana A. W. (2), reprezentowana przez profesjonalnego pełnomocnika, wniosła o ustanowienie rozdzielności majątkowej pomiędzy powodem, a pozwaną z dniem doręczenia pozwu, tj. 14 września 2018 roku, a także o zasądzenie kosztów procesu według norm przepisanych (k. 45-46).

Prokurator Prokuratury Rejonowej W. – M. w W. pismem z dnia 15 czerwca 2018 roku zgłosił swój udział w sprawie i na rozprawie w dniu 07.11.2018r. pozostawił rozstrzygnięcie do uznania Sądu (k. 22, 82).

Strony podtrzymały swoje stanowiska w sprawie do zakończenia procesu (k. 82).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 14 czerwca 2008 roku A. W. (1) oraz A. W. (2) zawarli w S. związek małżeński (odpis skrócony aktu małżeństwa k. 10). Ze związku małżeńskiego posiadają dwoje dzieci (k. 46).

W czasie zgodnego pożycia małżonkowie mieszkali wspólnie w W. przy ul. (...), w mieszkaniu zakupionym przez nich wspólnie, na którego to zakup małżonkowie zaciągnęli kredyt. Strony nie mieszkają wspólnie od 28 lutego 2018 roku. Rata kredytu wynosi 5600 zł miesięcznie, do spłacenia pozostało stronom 1 100 000 zł. Bank 3-krotnie przystępował do licytacji mieszkania, z powodu niespłacania rat kredytu. Licytacja została wstrzymana po uiszczeniu przez powoda raty kredytu, środkami udzielonymi przez znajomych w ramach pomocy. Obecnie mieszkanie to zajmuje powód wraz ze swoją partnerką (k. 77). Zadłużenie na kredycie obejmuje 4 miesiące, natomiast zadłużenie w opłacaniu czynszu za mieszkanie trwa od 9 miesięcy i sięga kwoty 9600 zł (k. 80).

Strony nie mają innego majątku wspólnego. Samochody zostały wzięte na firmę w ramach leasingu, z czego jeden został odebrany z powodu niespłacania rat (k. 77).

Ponadto strony posiadają kredyt na rachunku w mBank w wysokości 30.000 zł, z którego do spłaty pozostało 60.000 zł. Właścicielem konta jest powód, natomiast pozwana jest współużytkownikiem. Jest w posiadaniu karty do tego konta (k. 77, 80). W lutym 2018 roku pozwana zamknęła niniejszy rachunek (k. 78).

Strony posiadają dwoje dzieci, które chodzą do szkoły prywatnej, syn do klasy 4, a córka do 2. Na powoda został nałożony obowiązek alimentacyjny względem dzieci w kwocie 8.000 zł. Matka opłaca dzieciom chesne za szkołę w kwotach po 2.800 zł miesięcznie na każde dziecko. Powód od listopada 2017 roku nie płacił za szkołę, w związku z czym powstała zaległość w kwocie 40.000 zł (k. 80).

Przed Sądem Okręgowym w Warszawie pod sygn. akt XXIV C 1290/17 od listopada 2017 roku toczy się sprawa z powództwa A. W. (2) o separację. W sprawie tej powód żąda rozwodu (k. 5).

Powód A. W. (1) ma 38 lat. Zawodowo zajmuje się konsultingiem ekonomicznym. Do końca października 2018 roku pracował w (...) Sp. z o.o. (...), a obecnie nie jest nigdzie zatrudniony. Umowa z powodem została rozwiązana z powodu restrukturyzacji spółki. A. W. (1) prowadzi działalność gospodarczą obecnie zgłoszoną do likwidacji. Nadal pracuje dla byłej firmy w formie wynagrodzenia prowizyjnego. Do tej pory nie otrzymał prowizji. Pracodawca zwraca

powodowi koszty wyjazdów i dojazdów. Posiada on również kartę służbową z niskim limitem (k. 79). Jego dochód za rok 2017 według zeznania podatkowego PIT-37 wyniósł 523 601 zł (k. 97).

Powód wskazywał, że problemem w zarządzie majątkiem wspólnym jest spłata kredytu mieszkaniowego. Powołuje się na brak dobrej woli żony do współpracy w zakresie spłaty wspólnie zaciągniętego kredytu mieszkaniowego i zaznacza, że obecnie nie ma wiedzy o działaniach finansowych podejmowanych przez żonę. (k. 78).

Pozwana A. W. (2) ma 36 lat. Od momentu wyprowadzki ze wspólnego mieszkania stron wynajmuje z dziećmi mieszkanie o powierzchni 50 m². Koszt najmu mieszkania wynosi 3.500 zł. Pozwana pracuje w firmie (...), gdzie z tytułu wynagrodzenia za pracę otrzymuje kwotę 7.500 zł miesięcznie. Umowa zawarta jest do kwietnia 2019 roku (k. 80). W 2017r. uzyskała dochód w kwocie 147.885,62 zł (k. 111).

Pozwana stanowisko o ustanowienie rozdzielności majątkowej z dniem 14 września 2018 roku uzasadnia tym, że w razie orzeczenia rozdzielności z dniem wniesienia powództwa zmuszona byłaby do wypowiedzenia umowy najmu mieszkania. Jednocześnie podkreśla, że nie ma możliwości powrotu do mieszkania wspólnego stron, gdyż powód wymienił zamki w drzwiach. Ponadto wskazuje, że powód sztucznie zaciągał zobowiązania, celowo żeby obciążyć ją kosztami kredytu i czynszu (k. 81).

Pozwana zwracała się do powoda z propozycją zawarcia przed notariuszem umowy majątkowej małżeńskiej, która nie spotkała się z jego uznaniem (k. 46, 77).

P. ższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie materiału dowodowego zgromadzonego w aktach sprawy, w tym: zeznań powoda (k.77-79), zeznań pozwanej (k. 79-82) oraz złożonych dokumentów. Powyższym dowodom Sąd dał wiarę w całości bowiem korespondowały ze sobą i wzajemnie się uzupełniały.

Sąd zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 52 krio z ważnych powodów każdy z małżonków może żądać ustanowienia przez Sąd rozdzielności majątkowej. Rozdzielność majątkowa powstaje z dniem oznaczonym w wyroku, który ją ustanawia. W wyjątkowych wypadkach Sąd może ustanowić rozdzielność majątkową z dniem wcześniejszym niż dzień wytoczenia powództwa, w szczególności, jeśli małżonkowie żyli w rozłączeniu.

Do ustanowienia rozdzielności majątkowej małżeńskiej art. 52 krio wymaga istnienia tzw. ważnych powodów. W literaturze podkreśla się, że owe ważne powody, o których mowa w powyższym przepisie, to istnienie takiej sytuacji, która w konkretnych okolicznościach faktycznych powoduje, że dalsze trwanie wspólności majątkowej między małżonkami pociąga za sobą naruszenie lub poważne zagrożenie interesu majątkowego jednego z małżonków lub także dobra rodziny. Ważny powód uzasadniający ustanowienie rozdzielności majątkowej może również stanowić separacja faktyczna małżonków uniemożliwiająca im współdziałanie w zarządzie majątkiem wspólnym i najczęściej zarazem stwarzająca zagrożenie interesów majątkowych jednego lub nawet obojga małżonków. Obojętne jest przy tym, czy zachodzi trwały i zupełny rozkład pożycia małżonków.

Ważne powody w rozumieniu art. 52 § 1 krio, to nie tylko okoliczności natury majątkowej, jak trwonienie przez jednego z małżonków dochodów lub dokonywanie czynności powodujących uszczerbek we wspólnym majątku. Za ważne powody uznaje się również okoliczności, których źródła tkwią w rozdźwiękach między małżonkami natury osobistej, stwarzających taką sytuację, że wykonywanie przez każdego z małżonków zarządu nad ich wspólnym majątkiem jest niemożliwe lub w znacznym stopniu utrudnione, a wspólność majątkowa przestaje służyć dobru założonej przez małżeństwo rodziny.

Z kolei w uchwale III CZP/26/73 Sąd Najwyższy wskazał, że w sytuacji nieodwracalnej separacji faktycznej wspólność majątkowa nie spełnia już swojej funkcji. Może za to prowadzić do komplikacji w razie podejmowania przez każdego z małżonków we własnym interesie czynności prawnych. Sąd wskazał, że „ten stan jest niepożądany i z reguły w interesie każdego z małżonków, a przynajmniej jednego z nich leży zniesienie wspólności majątkowej. Sam fakt separacji,

która na skutek zupełnego i trwałego rozkładu pożycia małżeńskiego jest nieodwracalna, może uzasadniać orzeczenie zniesienia wspólności majątkowej.”

W ocenie Sądu w przedmiotowej sprawie ponad wszelką wątpliwość między stronami występuje stan separacji faktycznej. Małżonkowie nie prowadzą wspólnie gospodarstwa domowego od lutego 2018 roku i zasadniczo nie podejmują żadnych wspólnych decyzji finansowych. O stanie trwałości rozpadu więzi małżeńskich świadczy również trwające pomiędzy stronami postępowanie o rozwiązanie przez rozwód zawartego związku małżeńskiego. Postępowanie to, zgodnie z zeznaniami stron, toczy się od listopada 2017 roku. Strony w przeszłości zaciągnęły kredyt na zakup mieszkania. Obecnie do spłaty pozostało 1 100 000 zł. Mieszkanie to do końca lutego 2018 roku było zajmowane przez obie strony i ich dzieci. Obecnie strony nie mogą dojść do porozumienia w zarządzie majątkiem wspólnym. 28 lutego 2018r. pozwana wyprowadziła się ze wspólnego mieszkania, będąc zmuszona do najmu mieszkania na własną rękę. Od tego czasu, z powodu, że musiała wynająć lokal zaprzestała spłacać rat kredytu. Ponadto powód od 9 miesięcy, pomimo wyłącznego zajmowania mieszkania przez niego nie uiszcza opłat za czynsz. W sytuacji wspólności majątkowej stanowi to dodatkowe obciążenie dla pozwanej, gdyż nie mogąc mieszkać we wspólnym mieszkaniu, zmuszona jest do opłacania mieszkania wynajmowanego dla siebie i dzieci. Strony obecnie nie informują się, ani nie posiadają także wiedzy odnośnie stanu majątku współmałżonka czy zaciągniętych przez niego, od daty faktycznego rozstania, zobowiązań. Na uwagę zasługuje również okoliczność, iż pozwana jest w tym postępowaniu stroną słabszą ekonomicznie, a zatem w przypadku zaciągniętych nie z jej winy zobowiązań, byłaby stroną bardziej obciążoną.

W ocenie Sądu istnienie utrwalonego stanu separacji faktycznej, podczas której występują między stronami tarcia na tle zarządu majątkiem, jak również to, że strony nie konsultują ze sobą swoich posunięć ekonomicznych i nie mają wiedzy o sytuacji majątkowej drugiego z małżonków daje podstawy do ustanowienia między stronami rozdzielnosci majątkowej. Nadto pozwana nie sprzeciwiała się ustanowieniu rozdzielnosci majątkowej.

Podstawą ustanowienia rozdzielnosci nie muszą być jaskrawe przejawy zagrożenia interesów majątkowych jednego z małżonków przez działania lub zaniechania drugiego, za orzeczeniem rozdzielnosci mogą przemawiać także takie okoliczności faktyczne, które sprawiają, że oceniający dochodzi do przekonania, że dalsze trwania wspólności majątkowej nie ma uzasadnienia interesem małżonków zaś dalsze trwanie stanu impasu decyzyjnego, braku współpracy na poziomie ogólnym, bez jaskrawych przejawów tego nieporozumienia, jest stanem zagrażającym interesom majątkowym jednego z małżonków a ponadto nieuzasadnienie ograniczającym jego możliwość podejmowania samodzielnych decyzji finansowych.

Zasadą jest ustanowienie rozdzielnosci majątkowej z dniem mieszczącym się w przedziale czasowym między dniem wytoczenia powództwa, a wydania wyroku. Ustanowienie rozdzielnosci z datą wcześniejszą jest dopuszczalne w jedynie wyjątkowych okolicznościach.

W przedmiotowej sprawie strona powodowa wniosła o ustanowienie rozdzielnosci majątkowej pomiędzy małżonkami z dniem wytoczenia powództwa. Na rozprawie w dniu 7 listopada 2018 roku pozwana sprzeciwiała się temu wnioskowi, gdyż jak wskazała stanowiłoby to dla niej zbyt duże obciążenie finansowe biorąc pod uwagę, że zmuszona do wyprowadzki z mieszkania, koniecznym było wynajęcie lokalu dla niej i dla dzieci. Ponadto znaczącym w tym zakresie jest również fakt posiadania mniejszych możliwości finansowych przez pozwaną. Ponadto pozwana proponowała powodowi wynajem lub sprzedaż wspólnego lokalu przy ul. (...), odnośnie czego powód nie zajął stanowiska (k. 51, 80). Jak wynika z zeznań pozwanej w w/w lokalu zamieszkuje powód wraz z „kochanką” (k. 80).

Tutejszy Sąd uznał za zasadne ustanowienie rozdzielnosci majątkowej stron z datą 14 września 2018 roku, jako wskazaną przez pozwaną. Uznanie to, w ocenie tutejszego Sądu, nie jest sprzeczne z prawem, zasadami współżycia społecznego, nie zmierza też do obejścia prawa (art. 213 § 2 k.p.c.). Sąd miał na celu ochronę strony słabszej ekonomicznie przed negatywnymi skutkami, mogącymi stanowić dla niej niepowetowane skutki. Dodatkowo w ocenie Sądu nie będzie prowadziło do pokrzywdzenia drugiej strony, ani osób trzecich.

Z powyższych przyczyn Sąd ustanowił rozdzielność majątkową małżeńską pomiędzy stronami z dniem uznanym przez stronę pozwaną, tj. z dniem 14 września 2018 r.

Mając powyższe na uwadze Sąd na podstawie art. 52 kro orzekł, jak w punkcie pierwszym sentencji. W punkcie drugim Sąd oddalił powództwo w pozostałym zakresie.

W punkcie trzecim i czwartym sentencji wyroku opierając się na zasadzie wyrażonej w art. 100 k.p.c., z uwagi na okoliczność, iż pozwana wyraziła zgodę na ustanowienie rozdzielności majątkowej, a powód przegrał proces w zakresie daty jej ustanowienia, Sąd kosztami opłaty sądowej od pozwu obciążył powoda, natomiast koszty zastępstwa procesowego zniósł wzajemnie pomiędzy stronami.